

stedeværende Minister, som ikke ved bestemt Indsigelse fralægger sig Deltagelse i Beslutningen, ansvarlig.

En Minister, som ikke har været til Stede i det paagældende Møde af Statsraadet eller Ministerraadet eller, som paa ovennævnte Maade har fralagt sig Deltagelse i en der i hans Nærværelse tagen Beslutning, bliver ansvarlig for denne, naar han enten senere tiltræder den eller deltager i dens Udførelse eller, hvis dens Genstand ligger indenfor hans Forretningsomraade, vidende om den, ikke modsætter sig dens Udførelse.“

b. § 2 stilles efter § 3 (der bliver § 2) og overskrives: § 3.

Til § 3 (som bliver § 2).

3) a. I Slutningen af 1ste Stykke tilføjes: „(Gr.l.s § 13).“

b. I 2det Stykke, Linie 4, ændres „deltaget“ til „deltager“.

c. Samme Stykke, Linie 5—6, ændres „har undladt . . . vidende om den“ til: „vidende om den har undladt at modsætte sig dens Udførelse“.

Til § 4.

4) I Henvisningen i Linie 4 ændres „§ 3“ til: „§ 2“, og efter „2det Stk.“ tilføjes: „og § 3“.

Til § 5.

5) a. Der indsættes som 1ste Stykke: „For ministerielle Beslutninger er den Minister, der har udfærdiget Beslutningen, ansvarlig“.

b. Der tilføjes i Slutningen (idet „“ ændres til „“): „eller han, efter at være bleven bekendt med Udfærdigelsen, har undladt at hindre Beslutningens Udførelse, for saa vidt dette endnu var muligt.“

c. Der tilføjes som 3die Stykke: „Ligger den ministerielle Beslutnings Genstand indenfor en anden Ministers Forretningsomraade, er denne tillige ansvarlig for Beslutningen, hvis han vidende om den ikke har modsat sig dens Udførelse“.

Til § 7.

6) a. Paragraffens 1ste Stykke affattes saaledes:

„Optræder Statskat, eller afholdes Statsudgift uden den i Gr.l.s § 49 krævede

Hjemmel og uden nogen ved Statsstyrelsens forsvarlige Førelse fremkaldt Nødvendighed, bliver enhver derfor efter Reglerne i denne Lov ansvarlig Minister, for saa vidt han ikke efter Handlingens Beskaffenhed og de Omstændigheder, under hvilke den foretoges, havde Føje til at vente den godkendt af Kongen og Rigsdagen, at straffe med Fængsel eller Bøde, og han kan efter Omstændighederne tillige eller i Stedet for saadan Straf dømmes til Embedsfortabelse. Er der alene handlet af adælværdig Uagtsomhed, er Straffen Bøde.

Har Ministeren haft den Hensigt at unddrage den paagældende Skatteopkrævning eller Udgiftsafholdelse fra Kongens eller Rigsdagens Beslutning, bliver han at dømme til Embedsfortabelse og efter Omstændighederne tillige at straffe med Fængsel eller Bøder.

Godkendes den paagældende Skatteopkrævning eller Udgiftsafholdelse ved, at der gives den Hjemmel i Finanslov eller Tillægsbevillingslov, eller derved, at Rigsdagen ved sin Beslutning i Henhold til Gr.l.s § 50 godkender det aarlige Statsregnskab, der har gjort Rede for det ompurgte Beløb, uden at tage noget Forbehold med Hensyn til dette, bortfalder Strafansvaret.

b. I Paragraffens Stk. 3, Linie 1—2, ændres: „afholdes . . . kræver“ til: „Har strafbar Afholdelse af en Statsudgift fundet Sted“, og i Linie 3—5 udgaar: „medmindre . . . Afholdelse“.

c. Der tilføjes i Slutningen af Stk. 3: „Ere flere Ministre ansvarlige for Udgiftens Afholdelse, paahviler Erstatningspligten dem en for alle og alle for en.“

d. 4de Stykke udgaar.

e. I 5te Stykke, Linie 5, udgaar „fordømt“, og i 6te Linie ændres „dettes“ til: „et hertil svarende“.

Til § 8.

7) Paragraffen affattes saaledes:

„Udstedes en foreløbig Lov, uden at Tilfældet er særdeles paatrængende, eller paa en Tid, da Rigsdagen er samlet, eller er den foreløbige Lov af et Indhold, der strider mod Grundloven, eller hvorved i øvrigt Statens eller andre almene eller private Interesser retsstridig krænkes, straffes den eller de ansvarlige Ministre med Bøde eller Fængsel. Efter Omstændighederne kunne de tillige med eller i Stedet for saadan Straf dømmes til Embedsfortabelse.“